

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt II. Primus Paderbornensis Episcopus B. Hathumarus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

CAPVT II.

*Primus Paderbornensis Episcopus
B. Hathumarus.*

4. **I**Nter omnia verò loca, constituendis *Paderbor-*
principalibus Ecclesijs in hac, de quâ lo- *na, sita a-*
quimur, prouinciâ designata a Paderbornen- *mæno loco,*
sis Sedes speciali quadam dignitate præcellit, *B*
habens amplissimam circumquaque plani-
tiem, nemorum tamen frequenti & variâ di-
uersitate sufficienter ornatam, agros vberes,
& frugum omnium feracissimos. Cui adiacet
à læuâ in ipso mœnium prospectu silua, mul-
tis passuum millibus in longum latumque
diffusa, adeò pecorum & armetorum pascuis,
apiumque seruandarum vsui opportuna; vt illi
non dissimilis videatur regioni, quam sacræ
litteræ vocant Terram lacte & melle manan- *fertili,*
tem. Accedit ad ornamentum loci saluberri-
morum fontium, intra ipsum oppidum in
vnum pariter alueum confluentium, incom-
parabilis tam species, quàm numerositas; in
tantum, vt eorum *b* latitudini & amœnitati
similes esse alibi minimè compertum habea-
mus. Nec desunt hinc inde & alia flumina,
vtilitatum, quæ ab his petuntur, largissima.
Aër ibidem & aura placidior, & licet in fri- *salubris*
gido terrarum tractu, naturali gratiâ tempe-
rator, citius quàm in alijs illarum regionum

partibus, maturitatem cunctorum fructuum afferre consuevit. Præterea pagus ipse, ut & nostra memoria, & veterum relatio testatur, viris omni nobilitate generis animique semper insignibus abundabat: ut non esset dubium, quin patria ciuibus, & ciues patriæ congruerent, ac sibi vtraque vicissim ornamento forent. Et hæc quidem pauca de pluribus, hinc à nobis non ex superfluo dicta animaduertet, qui Christianissimi Principis ex hoc quoque in Deum deuotionem comprobabit, quòd ea, quæ ex tantâ locorum amœnitate iure belli acquisita, sub suâ potuit tenere ditio, Diuino magis seruitio, quam suis deputauerit vsibus. Tamen interdum, pro varijs gentis eiusdem vtilitatibus generale placitum habiturus, illic populi conuentum fieri iussit, & hac ibidem causâ aliquamdiu solebat immorari.

*conuentum
habet:*

*S. Leonē III.
Papam ibi
excipit,*

*à quo ara
dicata, collo-
cata reli-
quia*

5. Nam & vir sanctissimus & verè Apostolicus Papa Sedis Romanæ, d Leo nomine, iniusta ciuium odia perpeffus, illic eum adiit, pro sedandis contra se ortis simultatibus, imperialem opem quæsiturus. A quo cum ingenti ut par erat, honore susceptus, religiosum eius ac salutare Christianitatis dilatandæ studium nobiliter inchoatum, Apostolicâ auctoritate firmavit, atque in Ecclesiâ tunc ibidem nouiter constructâ e quoddam altare consecrans, adorandas in eo reliquias Protomartyris Stephani, quas secum Româ detulerat, collo-

collocavit ; fiducialiter id Principi promittens, quòd oratorium illud, tanti Martyris patrocinio munitum, non vlteriùs passurum foret iniuriam, quam, ipso referente, priùs ei contigisse cognouit ; vt videlicet ob incolarum loci perfidiam & odium in religionem Christianã, aliquoties f igni traderetur. Et ob hanc maximè causam easdem reliquias ibi rogatu Imperatoris recondidit, non sine effectu congruo fiduciae sponsionisque suæ, cum nihil tale postmodùm illic perpetratum esse certissimum sit,

ad fidei securitatem:

f

6. Hoc igitur ordine Paderbornensis Ecclesiæ Sedes episcopalis tam Imperatoriã sanctione, quàm Apostolicæ benedictionis auctoritate primitus constituta, ob causam superiùs memoratam commendata fuit aliquandiu tuitioni Præsulum cuiusdam castelli orientalis g Franciæ, quod sermone barbaro Wirtzburg appellatur. Sub quorum regimine status rerum ipsius parum proficere potuit : quippe cum loca ipsa longâ inter se terrarum intercapedine distarent, & Præfatos Præsules rarò hanc nouellam Ecclesiam inuisere, vel occupatio permetteret, vel commoditas suaderet. Neque enim ibi deerant negotia, quibus procurandis insisterent, neque huc pergendi laborem paruum faciebat itineris longitudo. Ibi res necessariae sufficientes erant & ordinatæ: hinc & tenues, & cum difficultate nouiter ordinatæ.

eum Episcopatum VVirtzburgensis regite

g

F 5

7. Quo-

7. Quocircà meritò vtilius visum est, hanc Sedem suam per se habere Antistitem, qui non alibi occupatus, hinc tantum agendis rebus præsens insudaret. Erat tunc temporis in Clero Wirtziburgensi vir magnæ humilitatis atque modestiæ, *i* Hathumarus nomine, de gente nostrâ, hoc est, Saxonica, oriundus: qui cum adhuc puer esset, belli tempore Carolo Imperatori obses datus, illic servari iussus est. Vbi postea tonsuratus, ac studijs litterarum traditus, in virum perfectum moribus & eruditione profecit. Hic ex præcepto Principis primus est Paderbornensis Ecclesiæ ordinatus Episcopus. Post cuius ordinationem paucis annis transactis, *k* idem gloriosissimus Princeps ab hac luce migravit. Cuius incomparabilem in omni virtutum gloriâ præstantiam licet libellus de vitâ eius conscriptus plenissimè referat, nos tamen hinc aliquid de eo vel breuiter dicere, ipsius in nos beneficij magnitudo suadet. Quem arbitror nostrum iure Apostolum nominari: quibus ut ianuam fidei aperiret, ferreâ quodammodò linguâ prædicauit. Qui cum toties victoriâ potitus, quoties in procinctu positus, multas sibi gentes, multa regna subiecit; constat tamen eum gloriosissimè etiam de diabolo triumphasse, cui tot animarum millia, prius sub eius tyrannide captiua, in conuersione nostræ gentis eripuit, & Christo Domino acquisiuit. A quo illum recipere præmium & confidimus, & opta-

i
 dein Hathumarus,
 Episc. Saxo,
 olim obses
 datus Carolo,

k
 verè Apostolum
 Saxonicum

optamus, vt fruatur in cælis Apostolorum consortio, quorum functus est in terris officio.

a ms. Corfendoncanum, Padaburnensis. Variè huius urbis nomen effertur ab antiquis Scriptoribus: Patresbruna, & Patresbrunnas appellatur in Ioannis Tiliy annalibus minoribus; in auctioribus Patresbrunna, & Patrisbrunno: in fragmento annalium Alex. Petauij, Padresbrunnon, & Padresburnon: in annalibus Loiselij Paderbrunnen (vti & in alijs quibusdam) & Padabrunno: in Vitâ Caroli Magni per incertum, Paderburnen, & Paderburnum: in eiusdem Vitâ per monachum Egolismensem, Paderbrunnem, & Padabruno: in Poëtâ Saxone Pathalbrunnon: apud Eginhardum, Padabruna: in Vitâ Ludouici Pij, Patrisbruna: in historiâ constructionis nouæ Corbeia, Patherbruna: in Annal. Euldens. Padrabrunno, & Padraprunno: in historiâ Translationis S. Viti Patherbronna. Gobelinus cap. 38. nominis etymon exponit. Oritur enim isthic fluuius, qui Pader dicitur, ex tribus fontibus, quorum singuli Pader appellantur. Quare idem Gobelinus suprâ, Ecclesiam Paderfontanam dixit. Born namq; aut brunn, siue borne, & brunne Teutonice fontem significat. Quidam fluuio huic nomen inductum à didisse Carolum Magnum aiunt à Pado Italia fluuio, fonte ex tribus itidem fontibus, in unum coeuntibus atueum, orto. Refellitur id ex S. Ludgero, qui in Vitâ S. Svibertij I. Martij, inter Saxones Verdense monasterium an. DCCLXXVIII. populatos recenset nefarium quemdam Ogellum Oosterbach de Paderborne: atque ex Poëtâ Saxone infrâ citando, qui vetustum fuisse urbis nomen significat, ergo & fluuij, à quo urbi nomen. Alij à Romanis, cum ijs in locis castra haberent, factum volunt, ob eandem Padi similitudinem. Quod vt absque veteri auctore affirmare mihi non est animus, ita consentaneum rationi vsuq; non inficio; & accolarum traditione celebratum. Vix xv. stadia progressus

Paderbor-
næ nomen
variè ex-
pressum:

ductum à

fonte

gressus

92 VITA S. LIBORII PATRONI

gressus Pader, ad Niehuis arcem à Theodorico Furstenbergio Ep. constructam & oppidulum, Lippæ miscetur, sat tenui riuo, alteriq; ac deinceps Lippæ, siue Lippia, aut Lupia, seu Luppia retinet nomen, donec in Rhenum sese ad Wesaliam oppidum exoneret. Locum in quo Lippa ac Pader coeunt, vel ipsam (ut tunc erat) Paderbornam, ita describit Auctor carminis de Leonis III. Papa ad Carolum aduentu:

Patræ, siue
Padi fl.

Est locus insignis, quo Patra & Lippa fluentant,
Altus & in nudo campo iacet, vndique largo
Vestitus spatio: celso de colle videri
Namque potest legio omnis & hinc exercitus
omnis,

Castra Ducum, & Comitum, radiantiaque arma
virosum.

Qui hæc Patra, in Vita S. Adelardi per S. Paschasium Rabbertum 2. Ianuar. cap. 16. nu. 66. Pater appellatur. ita enim describitur Corbeia Saxonica situs: Est autem locus, pergentibus ad ortum solis de Fonte Patris, situs supra litrus Wisiræ, &c. Franciscus Irenicus l. 12. Germanica Exegeteos Padam vocat.

eoq; multi-
plice:

b Tres precipui Padæ, siue Padi, aut Padulæ, fontes; qui è rupe omnes prorumpunt intra ipsam urbem: intra quam in vnū alueum coeunt, ac fluium profundum latumq; conficiunt, qui estate frigidissimus, hieme utcumque calidus est. Trium horum fontium vnus ita profundus est, Gobelino teste, ut ab aqua superficie ad fundum pedes esse 98. testati sint qui explorarant. Alij præterea fontes in eadem ipsa urbe orti, aquis suis Padum augent: ex vnus, qui maximè Australis, aqua præstans coquitur cereuisia, qua etiam vim medicam habere contra calculum creditur.

Fontes eo
tractu aci-
dulis:

Extra urbem alij fontes ac riuus, sanè memorandi: nam præter tres circa Driburgum, aliumq; propè Ludam oppidum, acidulos ac medicatos fontes, à Matthæo Meriano in Topographiâ VVestphalia relatos, maximè mirabilis qui Bolderborna, siue Bulterborna appellatur, iuxta Aldenbeckam pagum. Hic estum quem-
dam

dammarino similem patitur : nam XXIV. horarum spa- Bulderborna
tio bis aquas suas resorbet, ac post sex horas denuò eru- na fons re-
dat ingenti cum strepitu, unde & nomen accepit : Bol- sorbetur.
deren enim, siue bulderen, Teutonicè, cum strepitu
blaterare aut detonare dicimus. Tam copiosum tamen
Bolderborna riuum profundit, ut is non longè à suâ *uri & riuus*
scaturigine ternas molarum rotas circumagat. Sed ali- *ex eo ortus,*
quanto spatium progressus in terram penitus subsidit. Idem
alijs duobus riuus eodem tractu accidit : quorum alter
Svvanijum pagum præterfluit, haud procul Pader-
bornâ, ac paullo post terrâ se condit: alter inter oppidum
Lechtenauiam, ac pagum Steinem. Retulit mihi Io-
annes Grothufius noster, se, cum isthac iter faceret,
animaduertisset: & mergi fluuium illum, propius acces- *& alij duo*
sisse, & silicibus glareâque submotis, nullum perspexisse,
quo absorberetur, foramen; sed aure ad terram admo-
zâ, unâ cum socio, audisse ingentem strepitum ac colli-
sionem velut in cellam delabentium aquarum. An hi
amnes Paderbornæ, aut alibi, denuò prorumpant, ut
radi ab aliquibus scribit Merianus, frustra quaram,
quod latere voluit Auctor nature.

c Placitum passim pro conuentu iudiciali, siue con- Placitum
uentus loco, usurpatur in media ætatis scriptoribus. siue conuen-
Exempla plura reperies in Glossario Frid. Lindenbrogij tus, Fran-
ad Codicem legum antiquarum. De conuentu ad Pa- corum ad
derbornam, quod huc facit, ita scribit Poëta Saxo lib. 1. Paderbor-
annal. ad an. 777. nam, an

Conuentum placiti generalis habere 777.

Cum Ducibus se velle suis denuntiat illic.
Tanto concilio locus est electus agendo,
Quem Parthalbrunnon vocitant, quo non habet
ipsa

Gens alium naturali plus nobilitate
Insignem, qui præcipuè redimitus abundat
Fontibus, & nitidis & pluribus, & trahit inde
Barbaricæ nomen linguæ sermone verustum.

Meminèremagni placiti isthic eo anno habiti Anna-
les Tisliani, quod Loiseliani & monachus Egolismensis
synoduna

94 VITA S. LIBORII PATRONI

an. 785.

synodum publicam appellant; Vita Caroli magni per incertum, synodum, & concilium publicum; Eginardus generalem populi conuentum. Iterum an. 785. placitum habuit ad Padiesbrunnon cum Francis & Saxonibus, ut habet Fragmentum annal. Alex. Petauij, siue, ut Loiseliani, synodum publicum celebrauit; aut, ut Vita eius per incertum, concilium publicum tenuit. De secundo hoc conuentu agunt cum Eginardo ceteri Scriptores. De tertio, an. 799. mox dicemus. Ibidem Ludouicus Pius an. 815. conuentum habuit, uti idem Eginardus auctor est, & alij infra. Pij quoque filius Ludouicus Rex Germania, ut habent Annales Fuldenses, an. 845. in Saxonia apud Padraprunno generale placitum habuit.

799.
815.

845.

S. Leo III.
Papa

d Leo III. is fuit, de quo ad XII. Iunii. Extat de eius ad Carolum aduentu poëma elegans tom. 2. Francicor. scriptor. Quã de re ceteri quoque agunt annales, qui & memorant sanctissimo Pontifici manus à populo Romano iniectas in publicã supplicatione, oculos erutos, linguamq; excisam; sed virtute Diuinã & hanc & illos ei restitutos.

Indulgentias concessit Paderborna.

e Gobelinus addit: Visitantibus eandem capellam in anniuersario dedicationis ipsius, qui est VIII. Decembris, de benignitate Sedis Apostolicæ magnas Indulgentias concessit. Extat etiamnum in cryptâ illud altare S. Stephani De eo Vita S. Meinwerci Ep. Paderborn. 5. Iunii cap. 1. in cryptâ ibidem nouiter constructâ, quoddam altare consecrans, Leo Papa, adorandas in eo Protomartyris Stephani reliquias, quas Romã secum attulerat, in priuilegium Apostolicæ consecrationis collocauit.

Paderborna combusta an. 1000.

f Non planè ab omni incendio immunem fore Paderbornensem Ecclesiam vaticinatur sanctus Pontifex, sed quod incolarum loci perfidia, odiumq; in religionem Christianam, excitasset. Alioquin, ut in citatâ S. Meinwerci Vitâ dicitur, & supra §. 5. retulimus, anno Dominicæ Incarnationis millesimo, ordinationis Re-thardi Ep. nonodecimo, regni Ottonis III. decimo-

septi-

Septimo, Imperij quarto, Indiēt. XIII. ciuitas Patherbrunnensis primū incendio vastatur, nobile- que principalis Ecclesiæ monasterium, præcipui operis & decoris, à Carolo Magno fundatum, à beatæ verò memoriæ Badurado Episcopo consum- matum, & xiv. Calendas Nouembris dedicatum, cum libris, priuilegijs plenarijs, alijsque Ecclesiæ ornamentis propemodum conflagrauit. Ex ijs qua ibidem subiiciuntur, patet, vel omissum aliquid esse, vel vocem propemodum, pro penitus accipiendam: quare à Gobelino, qui cap. 50. etatis 6. idem incendium ijsdem ferè verbis commemorat, omissa est: vti & à Krantzio Metropolis lib. 3. cap. 40. Iterum conflagrauit ciuitas cum ecclesiâ an. MCXXXI. vti refert Krantzius lib. 6. & an. 1137. cap 10 & Gobelinus cap. 58. qui cap. sequenti tradit à Bernardo Ep. restauratam, & duodecimo post anno, Christi MCXLIII. dedicatam.

g Franconia nunc vulgò dicitur, Teutonicè, Frank- kenlandt, id est, Francorum regio.

h Ita & Annales Fuldenses ad an. 746. Eginardus an. 793. Celebrauit Carolus Natalem Domini apud S. Kilianum in Wirtziburgo iuxta Mœnum flu- uium. Monachus Egolismensis ad eundem annum, Wirtzinburg vocat, ms. Bodecen. Wirzeburg. Poste- riores Herbipolim dixere, parū idoneā interpreta- tione, ex Latinā Græcâque voce nomen conflantes. unde Herbipolis unde dicta. Gunterus lib. 5. Ligurini:

Conueniunt, urbemque petunt, cui nomen ab herbis

Esse putant, linguæ vulgaris origine tractum.

Burg quidem castrum, siue urbem munitam significat: sed v vurtz, siue v vurtz, non herbam, sed radicem. unde Iacobus Spigelius in Scholijs ad Ligurinum, fatetur satis durè Herbipolim dici, pro VVirtzburgo. Plura de eius etymologiâ Irenicus lib. 11. Germaniæ Exegeſeos: sed quod ait à Ptolomeo Arctæum dici; nescio ubi le- gerit; nam in Ptolomeo nusquam id nomen habetur.

i Quia sæpius obsides à Saxonibus accepit Carolus, scitè

sciri certò non potest, quo anno traditus ei sit B. Hathumarus, quem Cratepolius alijs S. Hadumarium appellant; Krantzius & alij Harimarium. Constat sub S. Burchardo, primo Ep. Herbipolensi, licetis & pietate eruditum.

k Cùm obierit Carolus 28. Ianuarij an. 814. manifestum est errasse eos, qui anno Christi 795. ordinatum Hathumarum 804. mortuum scripsere, ut ad sequens caput notabimus.

C A P V T III.

Episcopus II. Baduradus. Reliquia petita
Cenomanis.

II. Ep. Ba-
duradus,
nobilis, e-
gregius:

is templa
struit &
ornat:

8. **V**T verò ad propositum redeamus; de-
functo Carolo, a Hathumaro quo-
que Episcopo non longo pòst tempore ab
hac mortalitate ad perennem, ut credimus,
vitam assumpto, successit ei vir egregius, no-
mine Baduradus, qui & ipse ex hac regione
nobili ortus profapiâ, ex eiusdem Ecclesiæ
Clero b electus est. Qui præclaræ morum no-
bilitatis, magnanimitatis & industriæ meri-
to, familiaritatem regiam c intimè consecutus,
tantæ dignitatis locum promeruit, ut ei
non minor facultas, quàm voluntas ampli-
candæ, prouehendæ, atque adornandæ Ec-
clesiæ sibi commissæ, suppetere videretur.
Tunc verò, tamquàm ad hoc sibi datam di-
uinitus excellentiam animaduerteteret; nihil
sui laboris studij, que subtraxit ab acquirendis
ac procurandis omnibus, quæ ibidem ad Di-
uinæ